

OKRESNÁ PROKURATÚRA STARÁ ĽUBOVŇA
Obrancov mieru 18, 064 01 Stará Ľubovňa

Číslo: Pv 383/17/7710-31
EEČ: 2-59-95-2018

Stará Ľubovňa 05.06.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako otec si napriek svojej zákonnej povinnosti prispievať na výživu svojich synov mal. XXXXX, nar. XXXXX a mal. XXXXX, nar. XXXXX, obaja trvale bytom, XXXXX, okres XXXXX, vyplývajúcej mu z § 62 zákona o rodine a z rozsudku Okresného súdu v XXXXX sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XXXXX a vykonateľnosť dňa XXXXX, a ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu mal. XXXXX mesačne sumou XXXXX a na mal. XXXXX mesačne sumou XXXXX, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky oprávnených osôb, XXXXX, trvale bytom, XXXXX, okres XXXXX, vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska a na iných miestach riadne neplnil, lebo bežné výživné uhrádzal v období od 05.01.2017 do 15.09.2017 len čiastočne, čím na bežnom výživnom dlhuje oprávnenej XXXXX sumu vo výške XXXXX

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX sp. zn. ORP-XXXXX/SL-SL-2017 zo dňa 04.11.2017 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX sp. zn. ORP-XXXXXSL-SL-2017 zo dňa 21.02.2018 bolo následne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že ako otec si napriek svojej zákonnej povinnosti prispievať na výživu svojich synov mal. XXXXX, nar. XXXXX a mal. XXXXX, nar. XXXXX, obaja trvale bytom, XXXXX, okres XXXXX, vyplývajúcej mu z § 62 zákona o rodine a z rozsudku Okresného súdu v XXXXX sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XXXXX a vykonateľnosť dňa XXXXX, a ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu mal. XXXXX mesačne sumou XXXXX a na mal. XXXXX mesačne sumou XXXXX vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky oprávnených osôb, XXXXX, trvale bytom, XXXXX, okres XXXXX, vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska a na iných miestach riadne neplnil, lebo bežné výživné uhrádzal v období od 05.01.2017 do 15.09.2017 len čiastočne, čím na bežnom výživnom dlhuje oprávnenej XXXXX sumu vo výške XXXXX

Následne poverený príslušník PZ predložil na tunajšiu prokuratúru spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu bolo zistené, že návrh povereného príslušníka PZ nie je dôvodný a sú dané dôvody na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku.

Dňa 11.04.2018 bola ako svedok-poškodená vypočutá XXXXX, ktorá uviedla, že dňa 02.09.2000 uzavrela s obvineným manželstvo, z ktorého pochádzajú dve maloleté deti, XXXXX a XXXXX. V roku 2011 bolo ich manželstvo rozvedené a maloleté deti boli zverené do jej starostlivosti. V júni 2015 boli deti zverené do výchovy a starostlivosti obvineného. XXXXX súdu XXXXX, sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XXXXX a vykonateľnosť dňa XXXXX, bolo súdom určené, že obvinený je povinný prispievať na výživu XXXXX mesačne sumou XXXXX a na XXXXX mesačne sumou XXXXX do 15.dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Uviedla, že obvinený uvedenú sumu neplatil v plnej výške, a od januára 2017 do septembra 2017 platil iba sumu 120,- Eur namiesto sumy 205,- Eur. Konaním obvineného jej tak vznikol dlh v sume 680,- Eur na riadnom výživnom. Zároveň uviedla, že 14.09.2017 až doposiaľ obvinený začal uhrádzať riadne výživné v plnej výške teda 205,-Eur, pričom dlh na riadnom výživnom teda sumu 680,-Eur doposiaľ neuhradil. Poškodená poukázala i na to, že obvinený jej dlhuje dlžné výživné za obdobie od 18.02.2016 do 30.11.2016 vo výške 1329,83, ktoré mal splácať spoločne s bežným výživným vo výške 100,-Eur pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo by len jednej splátky. Poškodená v závere poukázala na tú skutočnosť, že obvinený na výživu mal. detí nijakým iným spôsobom neprispieva, nedáva im žiadne dary na ich sviatky, nezaujímajú sa o ne a nenavštevuje ich.

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi zo dňa 09.03.2018 uviedol, že je

zamestnaný a jeho čistý mesačný príjem je XXXXX z ktorých okrem bežných výdavkov na bývanie, stravu, hygienické potreby, oblečenie, pôžičku, mobilný telefón a cestovné, uhrádza výživné na synov XXXXX ktoré platí v riadnych mesačných platbách spolu v sume 205,- Eur. V mesiaci február 2018 začal splácať svoj dlh na výživnom, a to dňa 13.02.2018 sumou 50,- Eur, nakoľko si väčšiu sumu nemôže dovoliť. Vo vzťahu k riadnemu výživnému obvinený uviedol, že výživné, ktoré mu bolo určené uznesením Okresného súdu XXXXX sp. zn. XXXXX riadne a včas platil v sume 120,-Eur mesačne na oboch synov, avšak Okresný súd XXXXX určil rozsudkom sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX, právoplatným dňa XXXXX, vykonateľným dňa XXXXX sumu pre výživné na oboch synov na 205,-Eur. Obvinený ďalej uviedol, že mu bolo vznesené za obdobie od 05.01.2017 do 15.09.2017, ale on už dňa 14.09.2017 uhradil výživné v sume 205,- Eur. Uviedol, že výživné platil v období od 15.01.2017 do 15.09.2017 v platbách, ktoré určil Okresný súd XXXXX vo svojom prvotnom uznesení a keďže voči rozsudku Okresného súdu v XXXXX podal odvolanie, mal po konzultácii s právnikom za to, že toto rozhodnutie nie je právoplatné. Z uvedeného dôvodu sa riadil prvotným uznesením Okresného súdu XXXXX. Svoju vyživovaciu povinnosť voči synom nezanedbával a výživné platil riadne a včas. Uviedol, že pracoval vo firme XXXXX

Okresný súd XXXXX uznesením sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX v spojení s uznesením Krajského súdu XXXXX, sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX právoplatným v I. výroku dňa XXXXX, v konaní o nariadení predbežného opatrenia rozhodol tým spôsobom, že "dočasne zveruje mal. XXXXX, nar. XXXXX a mal. XXXXX, nar. XXXXX do osobnej starostlivosti matky XXXXX, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej".

Okresný súd XXXXX uznesením, sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX v spojení s uznesením Krajského súdu XXXXX, sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX, právoplatným dňa XXXXX, v konaní o nariadení predbežného opatrenia rozhodol tým spôsobom, že "nariaduje otcovi mal. detí XXXXX, nar. XXXXX uhrádzať výživné v nevyhnutnej miere na mal. XXXXX, nar. XXXXX vo výške XXXXX mesačne, na mal. XXXXX, nar. XXXXX vo výške XXXXX mesačne vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. detí XXXXX, nar. XXXXX, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde XXXXX pod sp. zn. XXXXX.

Následne Okresný súd XXXXX rozsudkom, sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX v spojení s uznesením Krajského súdu XXXXX, sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX, rozhodol, že

- I. Mení rozsudok Okresného súdu XXXXX č.k. XXXXX zo dňa XXXXX v časti týkajúcej sa úpravy práv a povinností k mal. deťom tak, že mal. XXXXX, nar. XXXXX a mal. XXXXX, nar. XXXXX sa zverujú do osobnej starostlivosti matky XXXXX
- II. Otec XXXXX, nar. XXXXX je povinný prispievať na výživu mal. XXXXX sumou XXXXX mesačne a na výživu mal. XXXXX sumou XXXXX mesačne vždy do 15-ého dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 18.02.2016 k rukám matky XXXXX.
- III. Dlhé výživné za obdobie od 18.02.2016 do 30.11.2016 vo výške 1329,83 Eur sa otcovi povoľuje splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100,- Eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

- IV. Styk otca s mal. deťmi sa neupravuje.
- V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa XXXXX a vykonateľnosť vo výroku II. a III. dňa XXXXX a vo výroku I., IV. a V. dňa XXXXX

Z vyšetrovacieho spisu ďalej vyplýva, že obvinený vkladal od mesiaca február 2017 do mesiaca augusta 2017 sumu 120,- Eur na účet vedený na meno poškodenej, a to vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca a v mesiacoch september 2017 až apríl 2018 sumu 205,- Eur.

Zo zabezpečených poštových poukážok, výpisov z bánk, výsluchov vyplýva, že zo strany obvineného vo vzťahu k poškodenej boli uhradené nasledovné platby: dňa 06.07.2016 suma 120,-Eur, dňa 15.08.2016 suma 120,-Eur, dňa 21.09.2016 suma 120,-Eur, dňa 24.10.2016 suma 120,-Eur, dňa 15.11.2016 suma 120,-Eur, dňa 13.12.2016 suma 120,-Eur, dňa 11.01.2017 suma 120,-Eur, dňa 15.02.2017 suma 120,-Eur, dňa 15.03.2017 suma 120,-Eur, dňa 13.04.2017 suma 120,-Eur, dňa 02.05.2017 suma 120,-Eur, dňa 14.06.2017 suma 120,-Eur, dňa 14.07.2017 suma 120,-Eur, dňa 14.08.2017 suma 120,-Eur, dňa 14.09.2017 suma 205,-Eur, dňa 13.10.2017 suma 205,-Eur, dňa 15.11.2017 suma 205,-Eur, dňa 15.12.2017 suma 205,-Eur, dňa 15.01.2018 suma 205,-Eur, dňa 15.02.2018 suma 205,-Eur, dňa 16.04.2018 suma 205,-Eur.

V priebehu prípravného konania bol ďalej vykonaný výsluch svedka, XXXXX – XXXXX boli zabezpečené správy Sociálnej poisťovne, Daňového úradu XXXXX, Úradu práce sociálnych vecí a rodiny XXXXX, ako aj ďalšie listinné materiály.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len zákon o rodine/, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 8 Trestného zákona je trestný čin protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 16 Trestného zákona trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel'

- a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo
- b) nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

K posúdeniu určitého konania ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona je potrebné aby boli súčasne naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, t.j. objekt, objektívnu stránku, subjekt, subjektívnu stránku. Objektom daného trestného činu je zákonný nárok oprávnenej osoby na výživu od povinnej osoby. Objektívna stránka trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní čo aj z nedbanlivosti svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. Subjekt trestného činu je iba osoba, ktorá má zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. Z hľadiska subjektívnej stránky je zavinenie vyjadrené vo forme "čo aj z nedbanlivosti" teda pripúšťa zavinenie nielen úmyselné, ale aj z nedbanlivosti.

Zavinenie ako obligatórny znak subjektívnej stránky trestného činu, či už úmyselné alebo nedbanlivostné, musí byť preukázané zadováženými dôkazmi tak, ako ktorákoľvek iná obligatórna zložka trestného činu. Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o zavinení, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale zavinenie a jeho formu treba vyvodzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska.

Samotné zistenie, že osoba si neplní v plnej výške svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, ešte neznamená, že sa dopúšťa trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Pre vyslovenie záveru, že obvinený sa dopustil trestného činu podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, musí byť preukázaná subjektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu. Pri skúmaní zavinenia páchatel'a je potrebné vychádzať z jeho sociálnej, majetkovej a finančnej situácie, pričom treba náležite zistiť i dôvody, ktoré sa o túto jeho situáciu pričínili. Ak nebude preukázané naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu už v prípravnom konaní, prichádza do úvahy postup podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku.

Po vyhodnotení zadovážených dôkazov v rámci prípravného konania možno konštatovať, že v danom prípade neboli naplnené znaky trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Nebola naplnená tak

objektívna ako ani subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu.

V tejto súvislosti poukazujem na zákonnú vyživovaciu povinnosť rodičov voči deťom v zmysle § 62 zákona o rodine, ktorú *ex lege* majú všetci rodičia voči svojim deťom až do času, kým nie sú schopné samé sa živiť. Zároveň platí, že rodičia musia prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Rozsah vyživovacej povinnosti závisí od viacerých faktorov, jednak odôvodnenosť potrieb vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti boli uspokojené všetky náklady vo vzťahu k dieťaťu, ktoré možno očakávať, pričom miera potrieb dieťaťa je rôzna. Závisí od veku, duševnej a fyzickej vyspelosti, schopností, zdravotného stavu a pod. Súčasne závisí od schopností a možností rodičov. V prípade obmedzených predpokladov na strane rodičov sa preto môže pohybovať od bežných najzákladnejších potrieb nutných pre život až po plné uspokojenie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa. Je teda úmerná životnej úrovni rodičov. Bez ohľadu na uvedené je však každý povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, ktorá od januára do 30. júna 2017 predstavovala sumu 30% z 90,42 Eur, t.j. 27,13 Eur a od 1. júla 2017 sumu 30% z 91,06 Eur, t.j. 27,32 Eur.

Na základe uznesenia Okresného súdu XXXXX, sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX, právoplatným dňa XXXXX bol obvinený dočasne, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde XXXXX pod sp. zn. XXXXX, zaviazaný prispievať na výživu svojich dvoch nezaopatrených detí, XXXXX, sumou 120,- Eur spoločne. Dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že uvedenú povinnosť si obvinený bez výnimky plnil riadne a včas. Okresný súd XXXXX rozsudkom, sp. zn. XXXXX rozhodol, že obvinený je povinný prispievať na výživu mal. XXXXX a na mal. XXXXX mesačne vždy do 15-ého dňa toho – ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 18.02.2016 k rukám matky XXXXX, pričom dlžné výživné za obdobie od 18.02.2016 do 30.11.2016 vo výške 1 329,83 Eur sa obvinenému povoľuje splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100,-Eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhod splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Uvedený rozsudok nadobudol vzhľadom na rozhodovanie o odvolaní obvineného právoplatnosť až dňa 16.08.2017. Rozsudok, vo výroku o výživnom, bol však predbežne vykonateľný počnúc dňom 05.01.2017.

Vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že obvinený síce neplnil výživné voči mal. deťom XXXXX v sume podľa predbežne vykonateľného rozsudku Okresného súdu XXXXX sp. zn. XXXXX vo veci samej, ale vyživovaciu povinnosť plnil v dostatočnom rozsahu v súlade s § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona o rodine, ako aj s právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu XXXXX sp. zn. XXXXX o nariadení predbežného opatrenia. V tejto súvislosti poukazujem na skutočnosť, že obvinený bol od 31.08.2016 zaviazaný plniť výživné podľa uznesenia o nariadení predbežného opatrenia v sume spolu 120,- Eur, pričom sa spravoval výrokom predmetného uznesenia, z ktorého vyplývalo, že predmetnú povinnosť má až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde XXXXX pod sp. zn. XXXXX. V tomto smere je potrebné konštatovať, že rozsudok Okresného súdu XXXXX sp. zn. XXXXX ktorým došlo ku konečnému rozhodnutiu v zmysle ktorého sa zvýšilo výživné na mal. deti a to u XXXXX na sumu 110,-Eur a u mal. XXXXX na sumu 95,-Eur, nadobudlo právoplatnosť až dňa 16.08.2017. Je pravdou, že rozhodnutie Okresného súdu XXXXX sp. zn. XXXXX sa stalo vykonateľným v časti

týkajúcej sa povinnosti úhrady výživného dňa 05.01.2017, avšak obvinený sa pri úhrade výživného spravoval výrokom uznesenia o predbežnom opatrení. Spoliehajúc sa na výrok uznesenia o predbežnom opatrení si vyživovaciu povinnosť v sume 120,- Eur spoločne na obe mal. deti až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej riadne a včas plnil o čom svedčia vyššie špecifikované úhrady. Hneď ako rozhodnutie vo veci samej nadobudlo právoplatnosť, obvinený uhrádzal a uhrádza bežné výživné v sume 205,- eur riadne a včas. Mám za to, že vadu konania nemožno obvinenému pričítať v takom rozsahu, že by ju zavinil, a čo aj z nedbanlivosti si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť neplnil. Konanie obvineného bolo vedené v dobrej viere, spravujúc sa právoplatným a vykonateľným uznesením o nariadení predbežného opatrenia, a teda nebolo pokryté nedbanlivostným zavinením, a to ani tzv. nevedomou nedbanlivosťou. V danom prípade nebolo totiž preukázané, že obvinený vedel, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený § 207 ods. 1 Trestného zákona, rovnako ako nebolo preukázané, že o takomto porušení mohol a mal vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť.

Dokazovaním bolo tiež preukázané, že v období od januára 2017 do septembra 2017 obvinený plnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť v zmysle § 62 zákona o rodine, keďže jednak neporušil ust. § 62 ods. 3 zákona o rodine a plnil svoju vyživovaciu v sume viac ako dvojnásobne prevyšujúcej sumu tzv. minimálneho výživného na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, rovnako ako uhrádzal výživné v zmysle ust. § 62 ods. 2 zákon o rodine, keďže si plnil vyživovaciu povinnosť podľa svojich schopností, možností a finančných a majetkových pomerov. Navyše uhrádzal výživné podľa právoplatného a vykonateľného uznesenia súdu, a to vo výške 60,- Eur na každé z maloletých detí. Dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obvinený svoju vyživovaciu povinnosť plnil riadne a včas, uhrádzal sumu 120,- Eur vkladom na účet matky nezaopatrených nepľnoletých detí. Z uvedeného je bezpochyby zrejmé, že nedošlo k naplneniu znakov objektívnej stránky trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko z dôkazov nevyplýva, že by obvinený najmenej tri mesiace v období dvoch rokov zavinene neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať maloletých synov XXXXX Jeho konanie nenaplnilo ani znaky iného trestného činu podľa Trestného zákona. V danom prípade nejde ani o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom, iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Napokon uvádzam, že prostriedky trestného práva uplatňujúc zásadu subsidiarity trestnej represie možno aplikovať len v nevyhnutnej miere a iba vtedy, ak spory vyplývajúce zo súkromnoprávných vzťahov zjavne presahujú ich rámec. Trestné právo tak smie byť použité len s cieľom postihnúť konania, ktoré závažným spôsobom porušuje právo a trestnoprávne normy môžu byť používané len, pokiaľ použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprichádza do úvahy alebo ich využitie je zjavne neúčelné.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom k vyššie uvedenému bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté práva poškodeného na náhradu škody,

ktoré si môže uplatniť na príslušnom okresnom súde v civilnom procese.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Monika Pánisová
prokurátorka